

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215208385
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215208385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Ľuboslava Vanková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ Gabriela, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, H. L., o zaplatenie 1.363,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/251/2015-111 zo dňa 15. novembra 2018 v časti úrokov a poplatkov, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým), súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 77 %. Rozsudok súd prvej inštancie po citovaní § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) vecne odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 1.363,12 eura s príslušenstvom na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 16.09.2014 (č.l. 20). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalovanej v celkovej výške 1.200 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať vždy do 25. dňa v mesiaci v 48 mesačných splátkach po 36,48 eura. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, žalobcovi uhradila 319,24 eura. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 9C/251/2015 - 55 zo dňa 28.07.2015 tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 1.207,13 eura s príslušenstvom. Vo zvyšku žalobu zamietol a vyslovil neprijateľnú zmluvnú podmienku týkajúcu sa dojednania o zmluvnej pokute. Po podaní odvolania žalobcom odvolací súd uznesením č.k. 23Co/200/2016 - 95 zo dňa 13.02.2017 rozsudok súdu prvej inštancie časť výroku, ktorým bola žaloba v časti zamietnutá; vyslovená neprijateľnosť zmluvnej podmienky a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. Súd vyhodnotil zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú, ktorá musela obsahovať všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Ako je vyššie uvedené, súd žalobcovi priznal právo na zaplatenie sumy 1.207,13 eura s príslušenstvom rozsudkom zo dňa 28.07.2015 a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť 02.02.2016. Predmetom sporu tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a uplatnené úroky a poplatky. Súd nevyslovil ustanovenie o zmluvnej pokute dojednané vo VOP žalobcu za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že zmluvnú pokutu dojednanú nemožno akceptovať ako súčasť VOP. Podľa § 544 OZ zmluvná pokuta musí mať písomnú formu a nedodržanie písomnej formy právneho úkonu je s poukazom na § 40 ods. 1 OZ dôvod absolútnej neplatnosti. Z

dôvodu, že v danom prípade neexistuje platné písomné dojednanie o zmluvnej pokute nebolo možné žalobcovi priznať právo na jej zaplatenie

3. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ mala uzavretá úverová zmluva medzi stranami sporu dňa 16.09.2014 obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky a nestačilo uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená úverová zmluva takýto rozpis splátok neobsahovala, preto je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi nebolo možné priznať ani nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov.

4. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), podľa zásady úspechu v konaní. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 77 %.

5. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne podľa § 365 ods. 1, písm. f), d) a písm. h) CSP. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením súdu a zastáva názor, že náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Názor žalobcu na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom uznesení zo dňa 22.02.2018 v konaní sp. zn. 3Cdo/146/2017 uviedol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm.) zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy výška, alebo počet či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z uvedeného dôvodu žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

6. Žalobca sa na výzvu súdu podľa § 382 CSP vyjadril k možnému použitiu odvolacím súdom § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. pri posudzovaní zmluvy o úvere, z ktorej žalobca odvodzuje nárok na zaplatenie dlžnej sumy. K celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom žalobca uvádza, že nedospel k výpočtu celkovej čiastky vo výške 1.847,04 eura. Žalobca výpočtom bod 51. úverovej zmluvy mesačná splátka (36,48 eura) x bod 52. úverovej zmluvy počet splátok (48) = bod 49. úverovej zmluvy, celková čiastka splatná spotrebiteľom (1.751,04 eura). To znamená, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je v úverovej zmluve uvedená korektne.

7. Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené v prílohe č. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. V ďalšej časti vyjadrenia žalobca konkretizuje výpočet podľa prílohy 2 citovaného zákona a uvádza predpoklady pre jej výpočet podľa prílohy. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý účelový úver vyplatený na bežný účet žalovaného. Pokiaľ sa výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, je potrebným uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základne údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Žalobca zastáva názor, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter (uvedené aj priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, nakoľko tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom neuvádza, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený, teda či má byť výsledok výpočtu napr. vyjadrený vo forme jedného konkrétneho čísla, alebo môže byť vyjadrený, ak je daný dôvod pre takéto jeho vyjadrenie, i vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPMN a jeho maximálnou hodnotou (tak ako to bolo vyjadrené aj v predmetnej úverovej zmluve). Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN „zrozumiteľne a stručne“, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný

výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch aj smernicou nedávajú iné kritérium, žalobca postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol žalovanej úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe.

8. Z týchto dôvodov sa žalobca domnieva, že nemôže ísť o ten istý prípad ako je uvedenie nesprávneho údaja v neprospech spotrebiteľa alebo jeho úplné neuvedenie, ktoré vnútroštátna úprava podľa §11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takáto sankcia by nemohla byť považovaná za primeranú, keď žalovaný mohol riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na uznesenie Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10. Aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, sa vyžaduje v prípade sankcionovania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy uplatňovanie princípu primeranosti. Aj táto požiadavka by mala byť kritériom pre eurokonformný výklad vnútroštátneho práva.

9. Z hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve č. 4409056438 vo výške 21,5 % je žalovanej ako spotrebiteľovi jasné a zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté. Podľa názoru žalobcu uvedenú náležitosť úverová zmluva v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. obsahuje a nie je správne a korektné sankcionovať ju bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti aj Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Co/98/2019 zo dňa 19.12.2019, ktorý konštatuje, že odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho dospel okresný súd k záveru o povinnosti veriteľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve vzorec, keďže zo žiadneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch takáto povinnosť nevyplýva. Vzorec pre výpočet RPMN je uvedený v prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a predstavuje základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb na druhej strane. Ročná percentuálna miera nákladov sa vypočítava aproximáciou za použitia Newtonovej metódy alebo polenia intervalu, a je preto možné vyvodiť, že nielen spotrebiteľ by mal problém prekontrolovať výpočet RPMN uvedený v spotrebiteľskej úverovej zmluve tak, ako to predpokladá okresný súd.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa žalobou domáhal zaplata 1.363,12 eura s príslušenstvom na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 16.09.2014. Uvedený nárok špecifikoval ako istinu vo výške 62,83 eura, úrok 98,12 eura, zosplatnenú istinu 1.137,17 eura, poplatky za upomienky 36 a 12 eur, zmluvnú pokutu 17 eur. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom č. k. 9C/251/2015 - 55 zo dňa 28.07.2015, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 1.207,13 eura s úrokom z omeškania v rozsudku bližšie špecifikovaným a vo zvyšku žalobu zamietol. Tento rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol vo vyhovujúcej časti právoplatnosť a v zamietajúcej časti bol po odvolaní žalobcu zrušený a vrátený na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie opakovane žalobu vo zvyšku zamietol, v časti o zaplata zmluvnej pokuty v sume 17 eur z dôvodu, že dohoda o zmluvnej pokute nemala predpísanú písomnú formu, pretože sa nachádzala vo všeobecných obchodných podmienkach a v časti o zaplata úrokov a poplatkov v sume 146,12 eura (98,12 eura + 36 eur + 12 eur) súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu zo dňa 16.09.2014 neobsahovala podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, t.j. neobsahovala rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky a preto je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, pričom namietal nepriznané úroky a poplatky, jeho argumentácia nesmerovala proti nepriznanej zmluvnej pokute v sume 17 eur (v tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť), preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu

bolo posúdiť, či je možné úver poskytnutý žalovanej na základe úverovej zmluvy zo dňa 16.09.2014 považovať za bezúročný a bez poplatkov a či z tohto dôvodu bolo potrebné v žalobu časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov zamietnuť.

13. Žalobca v odvolaní namietal, že zmluva náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. obsahovala a poukázal na rozhodnutie NS SR 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom je konštatované, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z., dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

14. Je pravdou, že do vydania uznesenia NS SR z 22.02.2018 č.k. 3Cdo/146/2017 odvolací súd prezentoval vo svojich rozhodnutiach právny názor, ktorý uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozsudku v súvislosti s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.. Bolo však nevyhnutné, v záujme právnej istoty prispôbiť sa rozhodovacej praxi prevažujúcej časti senátov NS SR, ktorí prezentujú odlišný výklad uvedeného ustanovenia zákona tak, ako ho uvádza žalovaný vo svojom odvolaní.

15. NS SR v rozsudku z 10.11.2016 sp. zn. 3Cdo/174/2016 vyslovil, že aj v rozhodovacej praxi senátov najvyššieho súdu môže byť niekedy riešenie interpretačných a aplikačných problémov (odstraňovanie nejednotností) spojené s procesom postupného zjednocovania názorov, v počiatkových fázach ktorého nie je vylúčená možnosť výskytu rozhodnutí spočívajúcich na odlišných alebo až protichodných názoroch. Právny poriadok Slovenskej republiky predvída možnosť existencie rozdielnych právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a upravuje procedúru, prostriedky a nástroje, ktoré majú zabezpečiť koherentnosť judikatúry. Tento mechanizmus spočíva najmä v inštitúte zverejňovania súdnych rozhodnutí zásadného významu najvyšším súdom a v inštitúte prijímania stanovísk k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov plénom najvyššieho súdu alebo príslušným kolégiom najvyššieho súdu.

16. V záujme zjednotenia rozhodovacej praxe súdov v danej veci odvolací súd už približne rok vo svojej rozhodovacej praxi akceptuje právny názor žalovaného vyjadrený v odvolaní, že nebol správny názor súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. a rozpis splátky nebol potrebný na časť istiny, úrokov a poplatkov, preto v súvislosti s týmto argumentom následne nebolo možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

17. Odvolací súd po poskytnutí možnosti žalobcovi vyjadriť sa k iným ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z.z. ale dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu 16.09.2014 neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., preto uzavretú zmluvu o úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa citovaného § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

18. Podľa § 9 ods. písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 2 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že predmetná úverová zmluva uzavretá 16.09.2014 je spotrebiteľskou zmluvou uzavretou aj podľa § 52 ods. 1 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, keď v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalovanou ako spotrebiteľom a žalobcom ako veriteľom. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto

neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. V súvislosti s vyššie uvedeným bolo potrebné podrobiť úverovú zmluvu kontrole, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase jej uzavretia. Výklad a aplikácia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 11 ods. 1 citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi stranami niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z úverovej zmluvy okrem iného vyplýva, že predmetná zmluva obsahuje údaj o RPMN. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí určito, jasne a zrozumiteľne obsahovať tie podstatné náležitosti, ktoré majú nepochybne vplyv na schopnosť spotrebiteľa posúdiť, či je pre neho akceptovateľné získať úver za daných podmienok. K údajom o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN v súlade s citovaným § 9 ods. 2 písm. j) sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jej výšky. Ak by zmluva tento údaj obsahovala, nebolo by možné, aby pri zadaní rovnakých údajov vychádzali pri matematickom prepočte RPMN rôzne výsledky, ako na poukazoval žalobca vo svojom vyjadrení. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba a v zmluve nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Ďalej odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na to, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g): „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“.

22. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobkyni teda vznikla povinnosť zaplatiť (iba) istinu poskytnutého úveru.

23. Odvolací súd nepovažoval za hospodárne a účelné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie, pretože v zrušujúcom rozhodnutí by odvolací súd vyjadril rovnaký právny názor, ktorý by bol súd povinný súd prvej inštancie akceptovať.

24. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. V odvolacom konaní vo veci samej, keď odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Žalovanej v odvolacom konaní trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnila, preto jej odvolacím súdom neboli priznané.

26. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).